

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. IV. An consuetudo possit inducere vim legis irritantis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

ad vim abrogandi impedimenta matrimo-
nii, constabit ex *lib. 4. à n. 1892.*

§. III.

*An consuetudine abrogari possit lex pro-
hibens consuetudinem contra-
riam?*

1744. Quidam affirmant, quando lex con-
trariam consuetudinem præcisè pro-
hibet, non autem reprobatur; secus, si et-
iam reprobatur, de quo V. dicta n. 1645.
ita Suarez *cit. c. 7. à n. 9. & c. 19. n. 18.*
& alij. Cæterum *l. 4. decret. à n. 1248.*
amplexi sumus sententiam tenentem, per
consuetudinem non posse abrogari legem,
quæ contrariam consuetudinem reprobatur,
tanquam corruptelam, *quamdiu talis ma-
net*; quia tunc non potest esse rationabi-
lis, sine quo consuetudo non habet vim
abrogandi legem ex n. 1688. Dixi:
quamdiu talis manet; quia si mutarentur
circumstantiæ, ut nunc Reipublicæ con-
ducibilius, vel saltem æquè conducibile
foret oppositum dictæ legi, sicut non raro
contingit, lex illam abrogans merito con-
stitui posset, cum res humanæ raro diu
maneant in eodem statu; consequenter
sic tunc etiam consuetudine legitimè præ-
scripta abrogari valeret, ut pluribus ex-
posuimus *cit. l. 4. d. n. 1256. & seq.*

1745. Quæstio autem est, an inter legem,
quæ prohibet consuetudinem contrariam,
ac eam, quæ illam reprobatur, facienda sit
aliqua distinctio? affirmandum videtur
solum in casu, quo consuetudo reprobatur,
ut dissona rectæ rationi, seu ut irra-
tionabilis, vel contraria legi divinæ, vel
naturali. Et in hoc sensu verum est, nul-
lam consuetudinem prævalere posse ad-
versus legem, eam sic reprobantem; nisi
quoad pœnam nitentibus in contrarium
lege statutam juxta n. 1742. Quia tamen
plures consuetudines prohibentur solum
ex eo, quod Reipublicæ, vel Ecclesiæ mi-
nùs conveniant, inter legem hoc titulo
eam prohibentem, & reprobantem, non vi-
detur opus distinctione; sic enim impor-
tant idem.

1746. Præter hæc not. quando lex reprobatur,
vel prohibet consuetudinem contrariam
cum clausula: *non obstante contraria con-
suetudine*, probabilius intelligi non tan-
tum de præterita, sed etiam futura, ut

monuimus in præmissis; nam talis dispo-
sitiō directè intendit favere legi constitutæ,
consequenter latam interpretationem re-
cipit contra correctionem, vel abrogatio-
nem, quæ odiosa est. Et Doctores com-
muniter de utraque intelligunt textum c.
Ad nostram, 3. de consuetud. & c. *cum
inter*, eod. eo ipso enim, quod prohibea-
tur, in ejus usu aliquid reperitur minus
conveniens disciplinæ Ecclesiasticæ, con-
sequenter rectæ rationi, prout considerat
commune bonum. Nec obstat, quod
sola consuetudo; cum adhuc imperfecta
est, contrarietur legi; hoc ipso enim,
quod Legislatores velit legem suam firmam,
consuetudinem etiam imperfectam prohi-
bet; ut ejus perfectio impediatur.

§. IV.

*An consuetudo possit inducere vim legis
irritantis?*

1747. Responso est affirmativa; quia certum
videtur, quod communitas possit, ex
sine inducendi obligationem, in certis ca-
sibus observandi formam aliquam (sine
quâ non valeat actus) continuare etiam
per longum tempus aliquos actus, qui,
ubi decennium continuationis comple-
tum fuerit, obtineant consensum legalem
Principis; sed hoc posito: talis consuetudo
obtinere vim legis irritantis; ergo. Major
est ex *c. fin. h. t.* de quo n. 1684. & jure
civilis, n. 1683. ubi nulla additur limita-
tio. Et hujus ulterior ratio est ex jure sic
disponente. Quia consuetudine quis fieri
potest inhabilis ad beneficium, c. *cum
olim*, de Cleric. conjugat. ubi filius Sacer-
dotis Græci ex uxore genitus, inter Lati-
nos licet promovetur, *si regionis consue-
tudo non obstat*. Deinde licet filij duo-
rum compatrum, per quorum neutrum
deventum est ad compaternitatem, licet
invicem contrahant matrimonium; se-
cus tamen est, *si subest consuetudo impedi-
ens, vel dirimens talia matrimonia*, ut
dicitur in c. *Super eod.*, 3. de cognat. spirit.
idem colligi potest ex c. *Cumana*, 50. de
elect. & c. *Cum Ecclesia*, 3. de caus. posses-
s. ubi habetur, per contrariam consuetudi-
nem fieri posse, ut jus eligendi ad Ecclesias
Cathedrales, quod regulariter ad Clericos
earundem pertinet, quoad hoc minui pos-
sit, ut nimirum etiam alij interveniant.

A a a 3

§. V.